N^ter 61. ROK 1844. CZWARTEK 14 MARCA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	Godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
10	6	27" 8,"' 620	+ 1, 7	1,"' 88	PPł. Zachodni s edni	Chmurno	Grad
	2	8, 760	+ 1, 6	2, 08	Zachodni mocny	Pogoda z Chmurami	Snige
	10	8, 647	— 0, 2	1.	Pł. Zachodni średni	Pogoda	

Wiadomości krajowe.

KRAKÓW.

Nadesłany artykuł z podpisem S. M. o dwóch gościnnych koncertach pana Felixa Lipińskiego, młodego wirtuoza na skrzypcach, umieszcza się dosłownie:

»W dniu 1 i 8 Marca, mieliśmy przyjemność słyszeć w naszéj stolicy niepospolitego wirtuoza na skrzypcach, P. Feliksa Lipińskiego. Rzewna i ognista gra tego artysty, naszego zacnego ziomka, swoją mocą wyrazistością i dobitnością unosząc słuchaczy w urocze krainy tonów, napełniała ich i podziwieniem i rozczuleniem prawdziwie serdecznėm. W waryacyach Somnambula, Adagio elegico utworu K. Lipińskiego, tudzież w Rondeau z 2 koncertu Beriota, p. Felix Lipiński zjednał sobie niepospolitą cześć naszéj publiczności, obsypującéj go za odegraniem każdego *Solo* nieustającemi oklaskami, jakich tu oddawna, oprócz Liszta, nikt jeszcze niedoznał. W drugim koncercie danym w połowie na korzyść ubogich, p. F. Lipiński wywołany w końcu, odegrał bez towarzyszenia orkiestry wielki kaprys nader charakterystyczny; swobodne wykonanie téj olbrzymiéj w swoim rodzaju sztuki; wprawa i biegłość nadzwyczajna na tak trudnym instrumencie, jakim są skrzypce, stawia go w rzędzie pierwszych artystów europejskich. S. M.

Wiadomości zagraniczne.

WIADOMOSCI Z POPRZEDNICH POCZT.

— *Warszawa 8 Marca.* —

N. Pan, w skutku przedstawienia JO. xięcia namiestnika królestwa, najmiłościwiéj udzielić raczył znajdującemu się we Francyi wychodźcowi polskiemu, Alexandrowi Kojanowskiemu, swe monarsze przebaczenie, z dozwoleniem powrotu do królestwa na łono familii.

— *Paryż 24 Lutego.* —

Ministrowie zachowują jeszcze ciągle milczenie względem zajęcia Otaheiti, lubo powszechnie mówią, że nadszedł urzędowy raport od Admirała Dupetit Thouars. Inne dzienniki coraz głośniéj wzywają ministerstwo, aby oświadczyło krajowi, czy Anglia wzbrania się uznać panowanie Francyi w kraju królowéj Pomareh.

Pan Villafranca miał niedawno w charakterze ajenta Don Karlosa narady z pewną znakomitą osobą, nie będącą członkiem gabinetu. Dowiadujemy się, że Pretendent ma zamiar znowu zbliżyć się do widoków naszéj polityki, aby uzyskać pogodzenie swoich praw z prawami królowéj Izabelli do tronu hiszpańskiego. Nie można zaprzeczyć, że nad pretendentem i jego potomstwem nieszczęśliwa śmierci gwiazda, która wtenczas tylko pozwoli im wystąpić, gdy właśnie wszystkie ich widoki znikać zaczynają. Smierć Infantowéj Carloty nie posłużyła sprawie Pretendenta, uczyniła owszem nasze ministerstwo powolniejszem na życzenia Anglii, tak, że prawie z pewnością twierdzić można, iż gabinet francuzki wspierać będzie ubieganie się xięcia Kadyxu o rękę królowéj Izabelli, a opuści zupełnie hr. Trapanii, jakkolwiek dziwnem się przezto zdawać może postępowanie nasze z dworom neapolitańskim, którego polityka, jak wiadomo, oderwała się ostatniemi czasy pod względem Hiszpanii od polityki innych dworów włoskich, a przychyliła się na stronę Francyi. Wszakże odnowienie dawnych stosunków handlowych Neapolu z Hiszpanią mogło być główną pobudką takowego kroku dworu obojga Sycylii.

Wyrzeczone przez pana Peel słowa w parlamencie angielskim: »Teraz tyle tylko po-

wiedzieć mogę, że mocno ubolewam nad tém, co zaszło na wyspie Tahiti;« dowodzą, że gabinet francuzki nie może uznawać zajęcia téj wyspy przez admirała Dupetit Thouars. Tak lord Aberdeen jak pan Peel oświadczyli jednocześnie, że według ich przekonania, admirał francuzki bez upoważnienia od rządu swego strącił królowę Pomareh, co tyle znaczy, iż gabinet angielski spodziewa się, że gabinet francuzki nie pochwali postępowania admirała swego. Do przedstawień W. Brytanii przyłączyły się jeszcze przedstawienia rządu północno-amerykańskiego. Przed kilku dniami tutejszy sprawujący interessa Stanów Zjednoczonych półn. Ameryki z polecenia rządu swego wręczył p. Guizot notę, która formalnie protestuje przeciw strąceniu królowéj Pomareh i oświadcza, że Stany Zjednoczone jak najenergiczniéj sprzeciwiać się, będą wszelkiemu pogwałceniu praw tronowych królowéj Pomareh, ponieważ władztwo téj monarchini zostało przez nie formalnie uznane i zaręczone. Ta protestacya Stanów Zjedn. powinnaby skłonić gabinet angielski; aby zażądał przywrócenia téj monarchini. Osoby dobrze rzeczy świadome zapewniają, że gabinet tuileryjski ma zamiar zrobić dworowi St. James wszelkie w tym względzie przyzwolenia, zgodne z własną godnością narodową; i łatwo może to uskutecznić, gdyż admirał Dupetit Thouars nie miał od rządu swego polecenia do uczynienia takowego gwałtu, a przeto i przywrócenie królowéj Pomareh do panowania nie powinno ulegać żadnym trudnościom.

— *Madryt* 17 *Lutego.* —

Jenerał Shelly, który dotychczas był naczelnikiem politycznym Barcelony i późniéj gubernatorem Madrytu mianowany został, przybył d. 13 do Walencyi i ztamtąd udał się do głównéj kwatery Jenerała Roncali. Jenerał Shelly jest rodem z Alicante i wielki tam wpływ posiada.

Jeden z dzienników ministeryalnych donosi, że z głową kościoła katolickiego, oraz z dworami bawarskim i sardyńskim, zawiązane zostały układy.

Według wyszłego świeżo kalendarza wojskowego na rok 1844, armia hiszpańska liczy obecnie: 8 Jlnych kapitanów armii (stopień ten równa się stopniowi Marszałka Francyi.) pomiędzy temi dwóch cudzoziemców, t. j. xięcia Wellingtona i Beresforda; 58 Jenerał-Poruczników, 201 Jenerał-Majorów, 394 Brygadyerów (stopień pośredni między jenerał-Majorem a pułkownikiem); ogółem 661 oficerów z rangą jeneralską. Gdyby ci wszyscy jenerałowie pobierali regularnie swoją płacę, summa ta wynosiłaby rocznie aż do 14 milionów realów! Od r. 1833 t. j. od wybuchnięcia wojny domowéj, mianowano 41 Jenerał poruczników, 143 Jenerał-Majorów i 248 brygadyerów.

Orderów jest w Hiszpanii 5: złotego Runa liczy 48 Kawalerów, Karola III. 147, S. Ferdynanda 88, św. Hermenegildy 205, Izabelli katolickiéj 260.

Hiszpania z osadami swemi podzielona jest na 10 arcybiskupstw i 59 biskópstw. Przed nastąpionem niedawno przywołaniem kilku będących na wygnaniu Arcybiskupów i biskupów liczono 9 archidyecezyj i 42 dyecezyj, które przez śmierć i nieobecność swych tytularzy opuźnione były.

— *Konstantynopol* 31 *Stycznia.* —

Porta użala się na postępowanie Sardynii względem Beja tunetańskiego, a to mianowicie z tego powodu, że dwór turyński, zamiast z zażaleniami swemi na Tunis udać się do rządu tureckiego, układa się bezpośrednio z Bejem i robi demonstracye, jak gdyby Béj był niezawisłą władzą, gdy przecież jest tylko Gubernatorem prowincyi tureckiéj. Postępowanie to z resztą, jak wiadomo, nie jest bezprzykładne, gdyż Francya przed 14 laty tak samo postąpiła sobie z Bejem Algierskim. Porta więc oświadczyła teraz, że jeżeli Sardynia wyśle flotę do Tunis, w Konstantynopolu niezaniedbają przedsięwziąść stosownych środków, w celu bronienia zagrożonej prowincyi tureckiéj.

— *Ateny* 6 *Lutego* —

Król Otto cierpi już od tygodnia na gwałtowny romatyzm. Z tego powodu nie będzie dziś obecnym na uroczystości kościelnéj, obchodzonéj co rok jako w rocznicę szczęśliwego wylądowania króla przed 11 laty.

— *Tunis* 23 *Stycznia.* —

Położenie europejczyków w Tunis, codzień się pogorsza, od czasu wybuchnięcia nieporozumień Beja z Sardynią. Wszystko, co tylko nosi nazwę chrześciańską, jest przedmiotem największéj nienawiści i namiętnego prześladowania ze strony Maurów. Przyszło już nawet do czynnych kroków, i jeżeli Bey nie przedsięweźmie szybko najsurowszych środków zaradczych ku zabezpieczeniu chrześcian wszystkich narodów, o co wszyscy ajenci zagraniczni chcą wspólny krok uczynić, tedy za najmniejszym powodem obawiać się należy okropnego wybuchu. Już nawet raz byliśmy nim zagrożeni. Pewien neapolitański poddany w kłutni z kilku Maurami, rzucił na jednego znich kamieniem. Wnet zgromadziło się około niego mnóstwo krajowców, uderzyli nań, zbili go i prawie już nieżywego na placu zostawili. Neapolitański wicekonsul, uwiadomiony o tym wypadku, pospieszył natychmiast z swemi ludźmi dla wyrwania ziomka swego z rąk rozjuszonéj massy ludu. Aliści teraz cała wściekłość dzikiego tłumu zwróciła się przeciw niemu, grad kamieni wypadł na niego i ludzi jego, tak dalece, że tylko w ucieczce zoaleźli ocalenie swoje. Tymczasem massa krajowców powiększyła się do 3,000 głów. Szczęściem, że wkrótce przybiegli inni konsulowie z ajentami swemi i otworzyli bramę portową, inaczéj Bóg wie, co za nieszczę-

ście wypaśćby mogło. Wszyscy europejczycy pozamykali natychmiast swoje domy i sklepy.— Dnia 23 zaszedł nowy wypadek, dowodzący, jakie niebezpieczne usposobienie umysłów panuje między Maurami przeciw chrześcianom. Maur jeden z lichym bębnem przechodził po ulicach miasta, wołając ciągle z całego gardła, że nadszedł dzień, w którym Maurowie na chrześcianach pomścić się mogą. Wszyscy Europejczycy lękali się, aby niewybuchło przeciwko nim powstanie, jeżeli konsulom nie uda się energicznemi krokami zmusić Beja do przedsięwzięcia srodków dla zabezpieczenia zagrożonych. szczególniéj obawiają się chwili, w któréj flota sardyńska ukaże się pod Tunis.—Roboty fortyfikacyjne i obronne postępują tu ciągle z równą gorliwością.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 13 do dnia 14 Marca.

Maffej Józef, Odrzywolski Ludwik ob., Stollberg Wernigerode hr., Trentin August, Brzeski Wojciech ob., Angelo Gustaw, Wysocki Jan, Zinghi Antoni, z Polski; — Reklewski Tymoteusz, Konopka baronowa, Winiger Maxym, z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Katerla Ludwik ob., Linowski Adam ob., Ortmanu Jozef, Bernard Franciszek, Żwierkowski Wincenty ob., Zubek Adam, Kozłowski Michał, do Polski; — Schlang, Spanlang, Stollberg Wernigerode hr. Trentin August, do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 1793.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI

W SENACIE RZĄDZĄCYM

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do powszechnéj wiadomości, iż w wykonaniu uchwały Senatu Rządzącego z d. 29 Grudnia 1841 r. Nro. 6233 odbędzie się na d. 28 Marca r. b. w godzinach przedpołudniowych w biórach Wydziału S W. i Policyi licytacya *in minus* na wypuszczenie w przedsiębiorstwo wymurowania szkoły początkowéj w wsi Płazie, którego koszta na summę 9.248 złp. 28 gro, wyanszlagowane zostały. Mający chęć ubiegania się o rzeczoną entreprizę, zgłosić się zechcą w miejscu i terminie oznaczonym zaopatrzeni w *vadium* w ilości 900 złp. O szczegółowych warunkach bliższa wiadomość w biórach Wydziału powziętą być może.

Kraków d. 9 Stycznia 1844 r.

Senator Prezydujący.

KOPFF.

Referendarz L. *Wolff.*

Nro 850. D. Tr.

SĘDZIA TRYBUNAŁU.

Kommisarz upadłego handlu starozakonnego Samuela Müntzer pod L. 80 w gminie X. położonego.

Wzywa niniejszym stósownie do art. 40 K. H. K. III. wierzycielów upadłego handlu star. Samuela Müntzer, jakoto: A. J. Ascharda z Lipska, C. S. Ascharda z Berlina, C. Andrae z Lipska, S. Albrechta z Hamburgu, Mojżesza Jozue Böhm z Krakowa, Natana Behrens z Hamburgu, Biasioniego z Krakowa, braci Basch z Berlina, Berla Beckmann z Krakowa, Boweta et Comp. z Neuschatel, Bertrama z Krakowa, Borusteina i Halberstama z Krakowa, Behrens-z Lipska, Markusa Blatteis z Krakowa, Bauera i Fürbringer z Gera, C. Bassenge z Lipska, Bochenka Jana z Krakowa, Baumana z Berlina, Aszera Burendt z Lipska, Becka z Hohenstein, Marya Benoe z Krakowa, Tobiasza Bloch z Tarnowa, Carla i Metz z Brandeburgu, Chana z Hohenems, Salomona Deiches i Szymona Deiches z Krakowa, Edwarda Moritz Duringa z Lipska, S. Chananaela Damaschek z Krakowa, braci Dyhrenfurth z Wrocławia, Deliagrego z Drezna, Józefa Dunkelblau z Krakowa, Digana z Paryża, Owadią Eisenberga z Krakowa, Abrahama Einbild z Krakowa, Filipa Elissen z Hamburgu, Fannę Ehrenpreiss z Krakowa, Fiszlowicza z Krakowa, Juliusza Florkiewicz z Krakowa, S. Friedleinera z Berlina, Ettę Fränkel z Krakowa, Fiszera z Greifenbergu, Markusa Fink z Krakowa, Finstera i Kellera z Chemnitz, Florenza Bezallel z Krakowa, Finkiego z Gera, Gittę Golohoff z Krakowa, G. E. Gumpla z Hamburgu, Hirsch Grossa z Krakowa, Lippe Geldwertha z Krakowa, A. Gontarda z Lipska, Izraela Goldman z Krakowa, Gewera z Berlina, Hirsch Guttmana z Krakowa, Gottschalka z Berlina, Jakóba Gesang z Krakowa, Izaaka Gruner z Krakowa, Grossmana z Wüstegersdorfu, Gutmana z Berlina, F. Gericke z Lipska, Rachlę Hanyser z Krakowa, Rubena Hess et Comp. z Hamburgu, Józefa Hochgelehrter i Eidlę Hochgelehrter z Krakowa, Antoniego Höltzel z Krakowa, Augusta Hausmann z Brandeburgu, Hagemana z Lipska, Szymona Chaim Hebalda z Krakowa, E. Helfera z Lipska, Herdera z Greifenburgu, Mendla Hanyser z Krakowa, Höhnego i Baumana z Lipska, Hoffa z Krakowa, F. Hännela starszego z Lipska, Henryka Golle z Glauchau, Chaie Hirschfelda z Krakowa, Mojżesza Horowitz z Krakowa, braci Hirschfeldów z Hohenems, Hempla z Gera, Härtela z Waldenburgu, Hentschla z Sebnitz, Juliusza Augusta John z Krakowa, Illego z Greifenbergu, Jänne-

ra i Winklera z Krakowa, Bernarda Jacobi z Hamburgu, Efraima Jacobi z Berlina, D. Immerwakra z Wrocławia, Adolfa Itziga z Berlina, Kochanowską z Krakowa, Salomona Kornblum z Krakowa, Kesslera z Lipska. Salę Kaufmann z Krakowa, Kadischa i Hoffstädt z Berlina, Izaaka Korall z Krakowa, Krackherra z Plauen, F. J. Kirchmayera z Krakowa, braci Krohn z Berlina, Salę Kronengold z Krakowa, Moritza Keller z Gera, Jakóba Mojżesza Knobloch z Krakowa, Kuringa i Richtera z Gera, Seliga Kleinberger z Krakowa, Kornbluma i Kaffaun z Krakowa, Kluga z Greinfenbergn, Meyera Leyb Lebewohl z Krakowa, Izydora Löwy z Berlina, Liebera Landau z Krakowa, Löwensteina i Hertza z Berlina, Mojżesza Luxenberg z Krakowa. Leidenfrosta z Krefeld, Wolfa Luxenberg z Krakowa, Linowską z Krakowa, Lohsego z Chemnitz, Annę Lunewską z Krakowa, Labeine i Oppenheima z Paryża, Schachnę Landau z Krakowa, M. Lesera et Comp. z Elberfeld, Lebenhaima i Lemberger z Krakowa. Löwy z Wrocławia, S. Mojżesza Landau z Krakowa, Bendix Lotmara z Frankfurtu nad Menem, Izaaka Misses z Krakowa, Moritza Moser z Berlina, J. Moser młodszego z Berlina, Solin Meyera z Krakowa, Jakóba Abrahama Meyer et Comp. z Berlina, Hermana Müller et Comp. z Berlina, A. Meschorer et Comp. z Wiednia, Manheimera z Berlina, A. M. W. Meyera z Berlina, W. A. Meyera z Berlina, Maiwalda z Hirszbergii, Meya z Sebnitz, Adolfa Meyer z Lipska, Adlera Meyera z Heriso, Wolfa Neumann z Krakowa, Jana Niklewicz z Krakowa, Ndgelschmieda z Wrocławia, Anielę Neumark z Krakowa, braci Osnagów z Wiednia, Puszyta z Krakowa, M. Pinfusa z Brandeburgu, Szymona Jakoba Pitzele z Krakowa, S. Judę Pitzele z Krakowa, C. Putschke z Wiednia, Löbla Rakowera z Krakowa, N. Reichenheima z Berlina, Hirsch Rappeporta z Krakowa, Fiszla Rabinowicz z Krakowa, Rosenfelda Burenda et Comp. z Berlina, Mojżesza Rozenzweig z Krakowa, Löbla Ringera z Krakowa, Eliasza Rappeport z Pinczowa, Rothsteina z Hamburgu, Sam. Natana Spira, z Krakowa, Scholle, Heinrichsen et Comp. z Hamburgu, D. Sklowera et Comp. z Wrocławia, Schriewinda z Ebenfeld, Steinbacha z Glauchau, Szczyńską z Krakowa, Schult i Grindlera z Berlina, Semmela z Gera, Henryka Stugmana z Lipska, A. J. Saalfelda z Hamburgu, Schweitzera z Hohenems, Schwabego i Goberta z Hamburgu, Wolfa Schönberg z Krakowa; M. Schönberga młodszego z Krakowa, Dawida Silber z Berlina, Henryka Schopper z Zeulenroda, Schildknechta z Berlina, Chrystyana Schopper z Zeulenroda, Scheurer i Grossa z Paryża, Schustera z Hamburgu, Jakóba Trauber z Krakowa, Tripkego z Waldenburg, Markusa Varoniego z Wiednia, Samuela Winkler z Krakowa, braci A. Windmüllerów z Hamburgu, B. Wolfa z Berlina, Wolfa i Markusa z Berlina, L. Wolfa z Berlina, F. Antoniego Wolfa z Krakowa, Wildego z Annabergu, Jakóba Wachtel z Krakowa, Wienera z z Berlina, Wedikinda z Wrocławia, Natana S. Wechslera z Krakowa, Weissborna z Berlina, Wembennera i Ringela z Elberfeld, Wienera z Wrocławia, van den Westena z Krefeld, T. L. Wolffa z Meeranna, Webera z Gera, oraz Zschokkego z Meeranna, aby na dniu 28 Marca r. b. o godzinie 3 z południa, zgromadzić się zechcieli w sali audyencyonalnéj Trybunału Wydziału II., celem podania według przepisu art. 44 K. H. K. III. potrójnéj listy potrzebnéj ilości syndyków tymczasowych, która Trybunałowi do wyboru, przedłożoną będzie.

Kraków dnia 13 Lutego 1844 r.

(3r.) J. *Sokalski.*

Doniesienie prywatne.

Majętność w okręgu W. M. Krakowa położona jest do wydzierżawienia od S. Jana r. b. bliższéj wiadomości udzieli W. Korytowski notaryusz w mieście Krakowie przy ulicy Grodzkiéj N. 84/5 zamieszkały. (1r.)

Wein Licitation in Ungarn.

In dem Hochgräflich Franz Zichyschen Markte Diószeg zwischen Debreziu und Groswardein in Biharer Comitat, werden am 24 und 25 April 1844 im herrschaftlichen Keller, mehrere Gattungen der vorzüglichsten sogenanten Eermellycher Weine von den Jahren 1811. 1827. 1834. licitando verkauft, wozu Kauflustige hiedurch mit dem Bemerken eingeladen werden: das die verkäuflichen Weine Allodial fechsung, und darunter viel von dem berühmten Bakator, Wein. ferner, das selbe auch in der Zwischenzeit, aber nur fassweise erkauft können werden, und denen Käufern zur Abfuhr derselben 3 monat zeit bewilligt wird.

Durch das Herrschaftliche Oberamt

(1r.) in Diószeg.

Kamienica pod N. 397/8 przy ulicy Żydowskiéj położona, jest z wolnéj ręki do sprzedania, życzący sobie nabycia téjże zgłosić się raczą do właściciela pod N. 354 w głównym Rynku mieszkającego, gdzie tak o cenie, jako też i warunkach sprzedaży bliższą powziąść mogą wiadomość. (3r.)